UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

L. Annæi Senecæ Philosophi Opera, Qvæ Exstant Omnia

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Antverpiæ, 1605

Elogia Avctorvm De L. Annaeo Seneca.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53700

Visual Library

ELOGIA AVCTORVM

DE L. ANNAEO SENECA.

L. Iunius Moderatus Columella, lib. III. de re ruſt. cap. III.

SED *Nomentana regio nunc celeberrimâ famâ eſt illuſtris, & præcipuè quam poſsidet Seneca* VIR EXCELLENTIS INGENII ATQVE DOCTRINÆ, *cuius in prædiis vinearum iugera ſingula culleos octonos reddidiſſe plerumque compertum eſt.* I.

M. Fabius Quinctilianus cap. x. lib. XII.

In his etiam quos ipſi vidimus, COPIAM SENECÆ, *vires Africani, maturitatem Afri reperimus.* II.

Tacitus Annalium lib. XII.

At Agrippina, ne malis tantùm facinoribus noteſceret, veniam exſilij pro Annæo Senecâ, ſimul præturam impetrat, lætum in publicum rata, ob CLARITVDINEM STVDIORVM EIVS, *vtq; Domitij pueritia* TALI MAGISTRO *adoleſceret, & conſiliis eiuſdem ad ſpem dominationis vteretur.* III.

Lib. XIII.

Quamquam oratio compoſita à Senecâ MVLTVM CVLTVS *præferret, vt ſuit illi viro* INGENIVM AMOENVM, *& temporis illius auribus accommodatum.* IV.

Eodem libro.

Burrum tamen & Senecam MVLTARVM RERVM EXPERIENTIA COGNITOS. V.

Plinius cap. IIII. lib. XIIII.

Nouiſsimè Annæo Senecâ PRINCIPE TVM ERVDITIONIS, *ac potentiæ, quæ poſtremò nimia ruit ſuper ipſum, minimè vtique miratore inanium.* VI.

Plinius Iunior epiſt. III. lib. v. de his qui doctrinâ & moribus inſignes amatoria luſerunt.

Sed ego verear ne me non ſatis deceat quod decuit M. Tullium, C. Caluum, Aſinium Pollionem, M. Meſſalam, Q. Hortenſium, M. Brutum &c. Annæum Senecam, &c. VII.

Franciſcus Petrarcha epiſt. ad Annæum Senecam.

Plutarchus (inquit) ſiquidem Græcus homo, & Traiani principis magiſter, VIII.

NOTÆ.

I. NOMENTANA REGIO.] Vbi prædium & vineæ Senecæ: epiſt. CIIII. & CX.

VIII. PLVTARCHVS SIQVIDEM GRAECVS.] Vnde hæc Petrarcha, neſcio: in hodierno Plutarcho nō puto legi. Bis quidem nominat Senecam: ſed ſine laudatione aliâ aut elogio. Semel, libello De non iraſcendo: *Ideò*, inquit, *cùm Nero tabernaculum quoddam octangulum, formâ & pretio eximium confici iuſſiſſet: Seneca ad eum, Oſtendiſti pauperem teipſum. nam ſi hoc amiſeris,*

ſter, ſuos claros viros noſtris conferens, cùm Platoni & Ariſtoteli, quorum primum diuinum, ſecundum dæmonium Græci vocant, Marcum Varronem, Homero Virgilium, Demoſtheni Marcum Tullium obieciſſet, auſus eſt ad poſtremum & ducum controuerſiam mouere, nec eum tanti ſaltem veneratio diſcipuli continuit. IN VNO SANE SVORVM IMPARIA PRORSVS INGENIA NON ERVBVIT CONFITERI, *quòd quem tibi ex æquo in moralibus præceptis obijcerent, non haberent.*

Idem epiſtolâ contra Gallum.

IX. *Et cum Tullio Senecam pono, de quo Plutarchus magnus vir & Græcus vltrò fatetur,* NVLLVM IN GRÆCIA FVISSE, QVI SIBI IN MORALIBVS POSSIT COMPARARI.

Fronto orator apud Ioh. Saliſberienſem Policrat. lib. VIII.

X. *Seneca tantus vtique, quem Fronto ſecundùm quoſdam nepos Plutarchi aſſerit,* ſic vniuerſos exterminare errores, vt aurea videatur ſæcula reformare, & Deos ab humano genere exſulantes, eius operâ reuocatos, hominibus contractâ ſocietate miſceri.

Dio lib. LIX.

XI. Ὁ δὲ δὴ Σενέκας ὁ Ἀνναῖος Λούκιος ὁ πάντας μὲν τοὺς καθ' ἑαυτὸν Ῥωμαίους, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους σοφίᾳ ὑπεράρας, διεφθάρη παρ' ὀλίγον, μήτ' ἀδικήσας τι, μήτε δόξας, ὅτι δίκην τινὰ ἐν τῷ συνεδρίῳ παρόντος αὐτοῦ τοῦ Γαΐου καλῶς εἶπε: Annæus Seneca, qui OMNES SVI ÆVI ROMANOS, multos verò & alios SAPIENTIA ANTEIVIT, propemodum periit: etſi nihil admiſiſſet vel ſuſpicione leui, ſed quia cauſſam quamdam in Senatu, præſente Caio, diſertè egerat.

Xiphilinus in Nerone.

XII. Ἐδυσχέραινον δὲ Σενέκας καὶ ὁ Βοῦρρος, φρονιμώτατοί τε ἅμα καὶ δυνατώτατοι τῶν περὶ τὸν Νέρωνα ὄντες, *&c.* Ægrè tulerunt Seneca & Burrus, prudentiſſimi ſimul & potentiſſimi eorum qui Neroni aderant.

Iuuenalis Satyrâ V.

XIII. *Nemo petit modicis quæ mittebantur amicis*
A Senecâ, quæ Piſo bonus, quæ Cotta ſolebat
Largiri.

Satyrâ VIII.

XIIII. *—— Quis tam*
Perditus, vt dubitet Senecam præferre Neroni?

Satyrâ IX.

XV. *Temporibus diris igitur iuſſúque Neronis*
Longinum, & magnos Senecæ prædiuitis hortos
Clauſit,

ſeris, tale non reparabis. Et ita euênit, cùm nauis ſubmerſa eſſet, periit & tabernaculum: quod Nero tamen moderatiùs tulit, memor Senecæ admonitionis. Iterùm in Galbâ, vbi de Othone: *Otho vtebatur familiariter Senecâ, cuius operâ & monitu miſſus eſt à Cæſare prætore in Luſitaniam.* Attende obiter. generoſa illa poſteà mors Othonis, ab hac conſuetudine & præceptis Senecæ profectò fuit. Aliquid, etſi molli, ex forti amicitiâ adheſit. Hactenus in Plutarcho reperio: cetera fide Petrarchæ nituntur.

Clauſit, & egregias Lateranorum obſidet ædes
Tota cohors.

Martialis lib. VII. ad Ouidium.

Facundi Senecæ potens amicus. XVI.

Idem lib. XII.

Non es, crede mihi, bonus. quid ergo? XVII.
Vt verum loquar, optimus malorum.
Piſones, Senecáſque, Memmióſque,
Et Criſpos mihi redde, ſed priores:
Fies protinus vltimus bonorum.

Tertullianus De Animâ, cap. XX.

Seneca, SÆPE NOSTER. XVIII.

Auſonius in gratiarum actione pro Conſulatu ſuo ad Gratianum Imperatorem.

Diues Seneca, non tamen Conſul. XIX.

Sidonius Apollinaris ad Felicem.

Non quod Corduba præpotens alumnis XX.
Facundum ciet, hîc putes legendum,
Quorum vnus colit hiſpidum Platona,
Incaſſumq́; ſuum monet Neronem.

Cetera elogia inter Fragmenta reperies.